

GRÅGÅSEN

4/2021/Årgang 22

Foto: Finn Carlsen

SENIORUDVALGET DOF KØBENHAVN
www.dofkbh.dk

Forsidefoto: Finn Carlsen – Nordens Paradisfugl alias Husskaden.

Ved du, at husskaden gør gavn ved, ligesom stæren, at tage ganske mange stankelbenslarver, som gør skade ved at gnave i græsplænenes rødder. – Og har du i øvrigt set, når en stankelbenshun flyver hoppende omkring i græsset og ved hvert hop nedborer sit læggerør i græsplænen og lægger et æg. Den kan blive ved længe, hvis ikke lige solsorten blander sig og snupper den.

Seniorudvalget

Jan Chr. Mollerup	39658767/40508487	f.mollerup@mail.dk
Bjarne Andersen	40552314	bispe32@youmail.dk
Grethe Wenzell	51229985	grethewenzell@webspeed.dk
Joan Clausen	51928836	joanklausen18@gmail.com
Pamela Bartholomeuz	24824345	finnogbarti@gmail.com
Niels Mathiassen	23647040	kjersti.mathiassen@mail.dk
Ib Sørensen	40299710	ibs@email.dk
Tage Stampe	45888290	grethewenzell@webspeed.dk
Flemming Kragh Hansen	40200345	flemming.kragh.hansen@gmail.com

Seniorudvalget arrangerer årligt ca. 20 fugleture og 6 foredrag, fortrinsvis for DOFs ældre medlemmer. På vore ture har fuglene højeste prioritet. Vi lægger også vægt på et godt socialt samvær og nyder i øvrigt årets gang i naturen.

Som medlem af DOF kan du tilmelde dig Grågæssenes mailliste ved at sende en mail til Bjarne Andersen med oplysninger om navn, adresse, tlf.nr. og mailadresse. Ligeledes kan du henvende dig til Bjarne, hvis du har adresseændringer eller hvis du ikke mere ønsker at stå på maillisten.

Bjarnes mailadresse: seniorudvalget@outlook.com

INDHOLD:

Mindeord.....	4
Nyt fra seniorudvalget.....	4
Ny turleder.....	5
Gåsefjeren.....	7
Min Yndlingsfugl.....	9
Mit sted.....	10
Spøjsløg.....	13
Svampen.....	13
Nordens Paradisfugl.....	14
De to Havørne.....	16
Turen til Vadehavet.....	17
Afviklede endags-ture.....	21
Kommende ture og foredrag...	26

Side 7
Gåsefjeren – Et Essay

Side 10
Mit Sted – Balle Strand
Foto: Tage Stampe

Side 17
Vadehavsturen
Foto: Bjarne Andersen

Side 14
Nordens Paradisfugl
Foto: Per Vindis

Vivi Westh sov stille ind på Glostrup Hospital d. 5. august efter mange års kamp mod kræften. Vivi har sammen med Poul, som døde d. 1. februar, været medlem af Grågæssene i 25 år. I 2016 blev de udnævnt som Årets Seniorer. Vivi udviste en usædvanlig styrke, selv da sygdommen begyndte at udvikle sig, tog hun del i mange ture og foredrag. Vi kendte hende som en omsorgsfuld og hjælpsom person, der viste stor interesse for sine medmennesker. Vivi var meget afklaret omkring sin situation og var givende at være sammen med lige til det sidste. Vi har mistet et imponerende menneske.

På Seniorudvalgets vegne, Grethe

Grågæssene har igen mistet et af sine medlemmer. D. 23. september sov Vibeke Bøstrup stille ind på Øresundshjemmet i Humlebæk, hvor hun boede sammen med Niels Paludan. Vibeke og Niels mødte hinanden i Grågæssene og blev kærester for ca. 10 år siden. Vibeke var et musikalsk, kreativt og skabende menneske, som berigede os med sine mange finurlige påfund. Hun var vidende, nysgerrig og ganske umættelig, når det gjaldt oplevelser. Både kultur og natur havde hendes interesse. Vibeke havde, med sin humoristiske sans, øje for det underfundige og skæve i tilværelsen. Vibeke vil blive savnet. Varme tanker til Niels.

På seniorudvalget vegne, Grethe

Vi (Lars og Lis, Vibekes søn og svigerdatter) vil gerne sige tusind tak til alle, som har deltaget i Vibekes bisættelse d. 28/9. Tak for blomster og søde ord, tak for at så mange kom til gravøl. I var i høj grad med til at gøre dagen fin og smuk. Kærlig hilsen Lis og Lars

Nyt fra Seniorudvalget.

Vigtig information i forbindelse med årets foredrag

Vi har besluttet at flytte foredragene til Caféen i Kulturstation Vanløse. Det har den fordel, at vi slipper for at flytte rundt på borde og stole – ligeledes er vi så sikre på, at det tekniske udstyr fungerer (der er ikke længere en pedel på Kulturstationen).

Det betyder dog samtidig, at det ikke længere er muligt at medbringe egen mad og drikke til foredragene, og at vi, for at sikre en smidig afvikling af arrangementet, har besluttet at sætte en pris på 40 kr. som dækker både foredrag og kaffe/ te.

Hvis du har en madpakke, du skal indtage inden foredraget, skal det ske på gangen og ikke i Caféen.

Seniorudvalget vil – som tidligere stå ved en kaffevogn og servere for jer.

Alternativet havde været at fastholde prisen på 30 kr. for foredraget, hvorefter vi hver især skulle købe kaffe/te i Caféen, hvor der kun er en medarbejder på arbejde – det ville givet give en meget lang kø.

Hvis man har behov for lidt ”sødt” til kaffen, vil det være muligt at købe det i Caféen.

Vi håber på jeres forståelse.

Bjarne

Flerdagsture

Vi oplever i Seniorudvalget en stigende udfordring i forbindelse med tilmelding til flerdagsturene, idet behovet for/ønsket om eneværelse er stigende.

Det er et ønske vi ikke altid har mulighed for at opfylde.

På den aktuelle tur til Vadehavet er der 12, der havde bestilt eneværelse, hvor vi kun har 4 værelser at gøre godt med.

I mange tilfælde har vi kun et begrænset antal værelser til rådighed og hvis alt for mange skal bruges som eneværelser, vil deltagerantallet blive stærkt reduceret og dermed vil de faste udgifter pr. deltager stige voldsomt, da vi så er færre til at betale.

Vi vil i Seniorudvalget bede jer være opmærksomme på denne problemstilling. Bjarne

Ny turleder

Det er en fornøjelse, at kunne fortælle, at Flemming Kragh Hansen har sagt ja til at indtræde i turudvalget som turleder d.1.oktober. 2021.

Hermed et stort velkommen til Flemming. Vi glæder os til samarbejdet.

Vi har bedt Flemming om at introducere sig selv:

Mit navn er Flemming Kragh Hansen, pensioneret siden marts 2017, bosat på Østerbro med min kone, vi har 2 voksne børn, børnebørn, sommerhus på Jungshoved, bosiddende i Næstved under opvæksten.

Min første interesse for fugle ligger langt tilbage, jeg har vel været 6-7 år gammel da jeg under en sejltur til Femø, fik udpeget ålekrager, skarver, på bundgarnspæle med udbredte vinger. Det er min første fugleerindring.

Jeg var spejder, hvilket gav en naturlig naturinteresse, jeg kan stadig kende de fleste træer i vintertilstand. Og jeg husker jeg under et kursus på Koldingegnen fandt en musvågerede i en høj bøg: Jeg har vel været 11-12 år gammel.

Herefter tog interessen fart, jeg færdedes med gode venner eller alene på Gavnø, vi fik passersedler fra godskontoret, som vi kunne fremvise, hvis vi blev antastet. Jeg kom meget på Gavnø i de år, 1963-66, vi så ørne om vinteren, op til 3 ad gangen. Det var stort dengang

Vi fandt ørnegylp i den samme bevoksning flere år i træk, vi dissekerede gylpene og noterede os at blichøner var standardføde, og at nogle af blichønsene havde været anskudte, der var hagl i gylpene. Som voksen er jeg blevet klar over, at vi nok havde fundet den faste fælles overnatningsplads.

Nu yngler havørnen vist fast på Gavnø, men øen er spærret af, baronen har ikke samme åbne tilgang, som hans far havde.

Med andre naturinteresserede i Næstved blev der etableret en afdeling af Natur og Ungdom, som stod for ekskursioner og møder på egnen. Rejser med min familie til Norge bragte nye fugle til. Min første pomeransfugl og tjur, husker jeg endnu.

Min biologilærer i gymnasiet inviterede mig med på en tur til Falsterbo med rovfugletræk på Ljunggen, og vadefugle ved Skanør. Den tur gav bl.a. en skrigeørn; det var stort. Stor eller lille, det husker jeg ikke. Men det var en stor oplevelse at være med.

Jeg flyttede til København i 1972, og begyndte at læse, og vi fik vores første barn i 1977, herefter var fuglekikkeriet droslet lidt ned, men kikkerten fulgte mig, og familiens ferier indeholdt altid muligheden for at se på fugle, det være sig vandrefalke i Barcelona, traner i Sverige eller gribbe i Pyrenæerne.

Jeg er ikke twitcher, og heller ikke den store fugletræksentusiast, men sætter mest pris på en (morgen) tur i naturen med gode venner, og hvor den fælles interesse for fugle og naturen er bærende. Derfor meldte jeg mig til i Grågæssene, da pensionisttilværelsen nærmede sig.

Samtidigt fik jeg et deltidsjob hos Viktors Farmor, et jysk rejsebureau med gode rejsemål, og jeg har været rejseleder på rundture til Marokko, Iran og på Balkan. På disse destinationer er kulturen det vigtigste, men det forhindrer jo ikke, at gæsternes opmærksomhed henledes på kongeørne, dværgskarver, trækkende hvide storke og isfugle. Kikkerten er jo altid med!

Med min kone og gode venner har jeg over årene rejst i Mellemøsten, og jeg interesserer mig for den muslimske kulturkreds, derfor kontakten til Viktors Farmor, og i konsekvens de rejsemål, hvor jeg har været rejseleder.

Det har været en stille periode for rejseledere fra marts 2020 og til nu; jeg håber det lysner nu.

De sidste 18 måneder er sommerhuset på Jungshoved så blevet brugt noget mere end normalt, og der er kikket på fugle fra matriklen, i omegnen, og på de gode lokaliteter, der ligger nær på Jungshoved. Sådan går det hele jo op; man må se mulighederne, og ikke begrænsningerne.

Flemming

Mailliste

Jette Kriegel vil gerne stoppe med at stå for Grågæssenes mailliste d. 1.oktober 2021 efter at have ført den siden 2016.

En stor tak til Jette for den gode indsats. Listerne er blevet ført med akkuratesse og punktlighed til alles tilfredshed.

Bjarne Andersen overtager listen (se side 2)

GÅSEFJEREN

Opklaring

Et essay v/ Søren Korsgaard

Der var engang - hvor filosofi var et obligatorisk fag for nye studerende på Københavns Universitet. En sådan var jeg i den fabel, jeg vil berette her:

Jeg var lige startet på biologistudiet og så klar til ekskursioner ud i det, som det hele drejede sig om - NATUREN.

Efteråret tegnede til at blive mildt og klart, så jeg og to andre studerende fra mit ruskursus fik overtalt min storebror til at køre os til Falsterbo i Sverige for at se efterårets fugletræk.

Det var dengang hvor sådan en fugletur altid begyndte med en færgefart. I vores tilfælde med en sejltur fra Dragør til Limhamn. Vinden var svag og skiftende, men himlen mest blå da vi sejlede ud fra Dragør.

Desværre, da vi nærmede os Sverige blev det stadig mere diset og da vi landede i Limhamn, begyndte det at småregne. Så forventningen til et godt træk sydover begyndte at blegne.

Vel fremme i Falsterbo landede vi ved såkaldte "Ljungen" - et stort fladt sletteareal med græs iblandet lyngtotter: Området afgræsses af fritgående kvæg, men aktuelt stod kvæget og skutede sig i læ for vejret og de fleste fugle sad også i skjul og foretrak, at holde flyvefri trækdag i september.

Så vi i selskabet gjorde lidt det samme og sad i bilen og drak medbragt kaffe, imens vi pudsede lidt på vores optik og småsnakkede om hvordan mennesket i Norden dog havde overlevet så mange år i dette mugne klima uden en Saab - en UrSaab, som min broders totakter? Og hvad var egentlig lige meningen med livet sådan alt i alt?

Vi nystuderende dengang var meget kloge. Vi var enige om, at livets mening var selve evolutionens bestræbelse på at nå frem til et gådyr med ekstrem omverdensbevidsthed. Sådan et dyr som os - H. sapiens.

Hvad skal alle himlens fugle dog være her for, hvis der ingen er til at værdsætte dem? Hvad skal stjernerne på himlen, hvis ingen forstår hvorfor de er der? Hvad skal det periodiske system være til for - hvis ingen forstår dets funktionelle skønhed? Og hvad med tiden der tikker? Fortid? Fremtid?

At bygge videre på erfaringer er da et nødvendigt vilkår for livsmening? Mindst en dyreart skal da opnå en så høj omverdensbevidsthed, at verden kan være til stede i nogens optik. Ellers findes den da ikke? Har ikke eksistens mulig? At beundre f. eks fuglenes florlette gevandter og mælkevejens skønhed må være en del af meningen for os gådyr med ballonhoveder (som også holder os oprejst og opklaret).

Foto: Søren Korsgaard

Men nu begynder regndisen at lette efter vores kaffesnak til verden.

Så vi kryber ud af bilen og ser store blå områder på himlen med solstrejf over Ljungen. Mange guldsmede ses i luften på deres helikoptervinger svirrende rundt i alle retninger med deres facetøjne på speed efter dagens mulige insektbytte

En guldsmed er i stand til at holde øje i alle retninger samtidig i ca. 15-20 meters afstand fra dyret selv. Dens firevingede flyveteknik gør den ekstremt manøvreedygtig.

Guldsmeden er et af evolutionens mesterværker - den har været her siden kultiden (325 Mio. år).

Men ud af det blå over Ljungen kommer der pludselig to lærkefalke til syne i vore kikkerter. De er sikkert på træk, men har åbenbart besluttet sig for at fouragere lige over vores klare optik.

Med mirakuløs-graciøs akkuratess napper de guldsmede ud af den klare luft - en overlegen balletagtig elegance er på spil. Utrolig når man betænker byttets manøvreedygtighed.

Først klipper falcken de fire vinger af byttet og dernæst krummer den sig sammen med "smeden" i klørerne. Stadig hængende i luften indtages guldkroppen i et par slug.

Vingerne drysser som glimtende konfetti mod jorden i aftensolen. En brutal men smuk død. "Shakespeare on air"

Vi var som besatte af denne lærkefalkeballet og vi brugte resten af dagens lys på dette skue, som bare blev ved med at kilde vore nethinder.

Denne jagt må kræve en enorm høj og hurtig omverdensregistrering af lærkefalcken. Den skal overmatche guldsmedens formidable evner på samme parameter? Det er svært at forstå hvorfor så mange jagter lykkes? Og ingen af disse to arter ved selv, at de eksisterer trods deres abnormt høje "megabithåndtering"?

Eller aner de ude i "begivenhedshorisonten", at naturens hjul iscenesætter et skuespil med dem? Ligesom vi aner vores undergang på kanten af klimakrisens sorte hul?

Min Yndlingsfugl

Passer Domesticus – Grossenollike – Grosse – Gråspurv – eller slet og ret spurv (kært barn har mange navne).

Jer er vokset op derude hvor kragerne vender, men gråspurven vendte ikke – den blev der og er nok min første bevidsthed om fugle. Så langt tilbage jeg kan erindre, har grossenolliken (som jeg troede var dens rigtige navn) været på vores gårdsplads, i vores hønsegård, under stråtaget og i hækken, hvor den holdt til i en stor pippende flok.

Den var der året rundt og om vinteren, når sneen dækkede mark og mose, pustede den sig op og lignede en rund dunbold med næb og ben.

Vi fodrede den med korn fra kornloftet og havregryn fra morgenmaden og af og til var der franskbrød.

Vi havde udsigt til foderpladsen fra stuevinduet og ofte kom der også rødkælk og musvit og spiste med.

En af min barndoms yndlingsbøger – ud over ”Rasmus Klump” – var historien om spurveungen Peter Pjusk, der faldt ud af reden, før den var flyvefærdig og måtte lære at klare sig selv.

-UPS! Den har jeg da glemt at læse for mine børnebørn.

Jeg bliver altid glad i låget, når jeg kommer forbi et buskads, hvor en flok spurve holder til og jeg hører deres glade kvidren.

I mange år holdt en lille flok til i den bebyggelse, hvor jeg bor, men så fik vi totalrenoveret udearealerne og buske og spurve forsvandt. Denne lille uanseelige grå fugl vil altid være min yndlingsfugl og heldigvis bor der en flok i hækken hos min søn i Søborg.

Mit 4-årige barnebarn Alva siger, at hendes yndlingsfugl også er gråspurven, fordi det er megasjovt, at den tager bad i fuglebadet og megasejt, at den spiser af mejsekuglerne, selv om den ikke engang er en mejse – og det kan jeg jo kun give hende ret i.

Birgit Jacobsen

Ps. Jeg har selvfølgelig også malet et billede med gråspurve.

Sommerhuset ved Balle Strand.

Først vil de fleste spørge:” Hvor pokker ligger Balle Strand”? Vi kendte heller ikke selv til stedet, da vi besluttede os for at finde et sted med fast grund under fødderne. Vi havde sejlet sejlbåd i mange år, men da knæerne på grund af slidgigt begyndte at protestere og Hanne, min kone, fik virus på balancenerven, måtte vi opgive drømmen om en pensionisttilværelse på vandet. Der var nok ikke andet at gøre end at gå i land. Mit eneste krav til stedet var, at jeg kunne se vand.

Vi indledte derfor en intens jagt på et hus med vandudsigt. Geodætisk Instituts kort blev flittigt brugt for at lokalisere mulige emner strækkende sig langs kysten fra Strøby Egede til Kramnitze på Lolland. Mange muligheder gik vores næse forbi, men efter et halvt år, hvor alle weekender og andre fridage var blevet brugt, stod vi ved skæbnens tilsnigelse i en lille udstykning med 17 huse, hvor det bedst beliggende hus var et dødsbo uden arvinger, netop sat til salg, men ikke endnu sat på markedet.

Udstykningen var fra 1962, hvor strandbeskyttelseslinie og skovlinie var en by i Rusland, så huset ligger helt ud til strandengen med panoramaudsigt strækkende sig fra Faxe bugt med Stevns i nord over Nyord, Høje Møn til Stege i syd. Balle Strand er altså, som ses på kortet, beliggende mellem Præstø og Kalvehave.

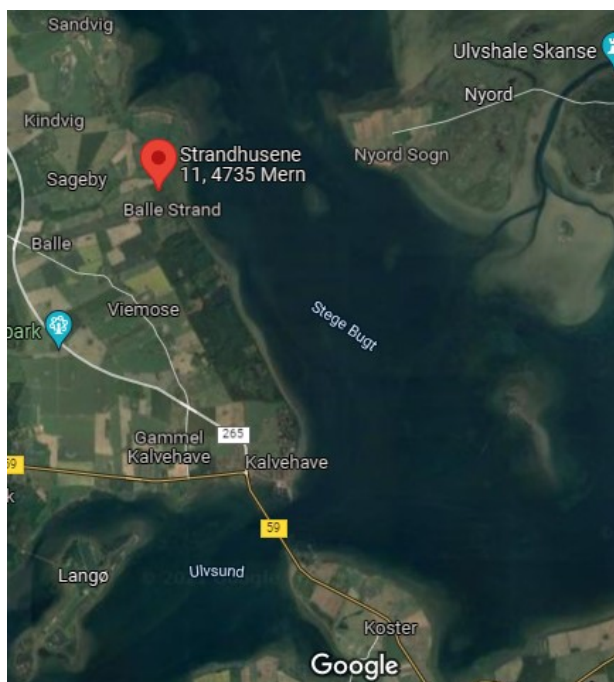

Foto: Bjarne Andersen

Beslutningen om køb var ikke vanskelig, set med en ornitologs briller. Strandengen foran huset ligger ud til Bøgestrømmen og grænser derudover op til Mern åens udløb, parcellerne er store mellem 1400-1700 m² og beplantningen med 40-50 år på bagen giver hele området karakter af park eller skov. Samtidig er beliggenheden gunstig i forhold til både forårstrækket og efterårstrækket.

Så når vi ankommer til sommerhuset, er det første jeg foretager mig at gå ind og sætte scoopet op. Og selvfølgelig lige se om der ligger noget spændende på vandet, ind imellem til nogen fortrydelse for Hanne.

Mangfoldigheden af fugle kan bedst illustreres af, at en af beboerne er naturvejleder og derfor meget

systematisk i sin registrering af fugle set på eller fra egen parcel. Han er i dag oppe på 136 arter, som er blevet set eller hørt fra hans grund, men han er også meget kreativ for at supplere sin liste. Vi havde spottet en skovhornugle på en hegnsplæ på engen, og da han kom forbi og vi udpegede fuglen, skyndte han sig hjem, og kom glædestrålende tilbage, og meddelte, at han kunne se uglen, når han kravlede op på taget. Den kom selvfølgelig på listen.

Årets start er altid lidt fåtallig på antal arter, men ikke nødvendigvis på antal af individer. Området er et kerneområde for stor skallesluger og omkring årsskiftet samles fuglene ved Mern åens udløb synlige fra huset, allerede parvis, da hulruget starter tidligt på året med etablering af familielivet.

Gennem min periode på 14 år i bestyrelsen havde jeg altid i formandens beretning punkt for ”naturkalenderen”, hvor jeg fremhævede særlige hændelser i årets løb. Det kunne for eksempel være, at vi havde en græshoppesanger i en sæson eller fire syngende gulbuge i kolonien. Men

interessen blandt medlemmerne blev etableret også for skalleslugerne og to parceller satte redekasser op og havde held til at hjælpe bestanden i området.

I januar og hen over vinter /forår har vi besøg af store flokke af bramgæs op til 4-5000, men ind imellem blandet med de andre typer af gæs. De fouragerer primært på det nærliggende Kindvig Hoved til stor gene for ejerne, der sætter gaskanoner op til affyring af skræmmeskud. Temmelig enerverende, men forståeligt.

Det tidlige forår byder også på en ret spektakulær oplevelse når klyderne ankommer, medens der stadigvæk ligger isskrudinger langs sivene. Denne elegante, sarte fugl gående rundt mellem isflager, det ser helt forkert ud. Der kan være op til 80-90 stk. der holder stand indtil de spredes til ynglepladserne andre steder.

Foto: Ib Sørensen

Det er ikke mindre fascinerende at se 25 stk. storspover spankulere rundt på engen i sne, og stikke deres særpræget næb gennem snedækket.

Fra medio marts har vi også fornøjelse af tranetrækket nordpå. Vi har registreret 600-700 stk midt på dagen, der efter at have skruet sig op over området forsvinder ud over Faxe bugt, med kursen mod Stevns klint. Antallet afhænger selvfølgelig af vindretningen, men vi har sikkert besøg hvert eneste år. Når vi snakker om store flokke må også nævnes de tusinder af alm. hjejler, der kan fouragere på Kindvig hoved på deres vej sydpå.

En speciel oplevelse havde vi for et par år siden i det tidlige forår, hvor vi opdagede en rovfugl på en hegnspæl på engen. I kikkerten var der ingen tvivl, vi havde at gøre med en kærhøg, men hvilken? Jeg havde været på kursus hos Klaus Malling og huskede hans fantastiske tegninger af motorbriller på hedehøg og steppehøg. Medens jeg fastholdt fuglen i scoopet, bad jeg Hanne finde Mallings bog ”Rovfugle i felten” og slå op på en relevant side. Jeg var ret sikkert på, at vi havde at gøre med en steppehøg. Jeg meldte det ind på DOFbasen, og fik derved startet en lang diskussion med selveste Sebastian Klein, uden vi dog nåede til enighed.

Diskussionen er stadig pending, men den kan så lægges hen til den anden sag, jeg har hængende, nemlig en flok på 10-12 stk. ringdrosler, der også sås gå rundt på engen. Dem meldte jeg også ind, idet jeg håbede at andre ville spotte dem i området. Desværre havde jeg i begge tilfælde ikke mulighed for at dokumentere min obs. med fotos, så de er bare henlagt som uafklarede.

Sommertiden er højsæson for vores ynglende landsvaler. De kommer allerede medio april og går straks i gang med at undersøge de gamle reder. Vi har bestemt os for, at fornøje os med deres aktiviteter og så forsøge at begrænse deres svineri af omgivelserne. Der sættes plader op under rederne og lægges aviser ud på jorden/terrassen med sten for at holde avisen fast. Vi har 8-9 reder i gang, for af en eller anden grund vil nogle af parrene helst bygge nyt.

De er utrolig flittige og når som oftest 2 kuld. Når efteråret kommer tidligt, går det ofte galt med sidste kuld, der ikke er nået at komme af reden. Vi har flere gange måtte samle døde unger op under rederne, men tænk på hvor mange insekter de når at sætte til livs på en sæson. Den tanke fornøjer vi os med og spekulere hvert år på, om det er vores "egne" svaler, der er dukket op efter turen til Sydafrika.

Andre faste ynglende fugle udover alle småfuglene er natuglen. Der er sat kasser op flere steder i kolonien, og vi har hvert år fornøjelsen af uglens tuden i foråret og ungerne tigge om mad døgnet rundt i resten af året. Et år, hvor vi havde gæster og sad udenfor en lun sommernat, sad der pludselig 4 "vatkugler" rundt på græsplænen, synlige som lysende pletter, der blev fodret af forældrefuglene. Det har gæsterne ikke glemt, og vi selv heller ikke.

Langs vandet er der vokset mange siv frem i årenes løb, da vandet er rigt på næringssalte. Det har bevirket, at vi altid har ynglende rørhøge i området som erstattes af den blå kærhøg i vinterperioden. Sivene giver selvfølgelig mulighed for rørsanger, sivsanger og skægmejsse, som kan høres/ses, når vi går ud til koloniens bade- bådebro, 60 meter gennem sivene.

Foto: Tage Stampe

Med mange blishøns i området får vi ofte besøg af havørne, da der inden for få kilometers afstand findes mindst 3 reder. Vi har set 3 ørne samtidigt ved Mern åens udløb, skiftende til at jage de "arme" blishøns. - "Arme" synes Hanne, når det drejer sig om at udmatte en blishøne på skift mellem ørnene. Ligeledes er afstand til bestanden af vandrefalke på Møns klint ikke stor for falke, der kan tilbagelægge distancen på kort tid, så den dukker op en gang imellem.

Når sommeren begynder at gå på hæld, starter edderfugletrækket, der forløber ned gennem Bøgestrømmen med destination Vadehavet. Desværre er mængden af fugle aftaget ganske meget, men det er stadig adskillige tusinder, der passerer forbi. De trækkende bånd ude over vandet er lette at opdage, da der er mange hvide hanner i flokkene i hvert fald i starten af trækperioden.

For at følge de mere almindelige fugle tættere i området, har jeg været punkt-tæller i mange år, med både en forårsrute og en vinterrute. Begge ruter har 2 punkter i kolonien, men går ellers rundt på det nærliggende Kindvig hoved, et område der det meste af vejen er beskyttet bag et dige. Der færdes ikke mange mennesker, og der er en flot udsigt ud over vandet, hvor knopsvanerne ligger i tusindvis i fældningstiden

Dette er lidt løst og fast om vores "hide away" i sivkanten ved Bøgestrømmen.

Ib Sørensen

Spøjsløg

Foto: Ib Søderberg

Spøjsløg (*allium paradoxum*) er en specialitet omkring Vallø Slot.

Vi havde fornøjelse, at se planten på Grågåseturen d. 19. maj. På opfordring har Ib indsendt ovenstående billede.

Spøjsløg kendes på duften af løg/hvidløg, har smalle græsgrønne blade med en tydeligt markeret åre/skarp fold i midten af bladet, der ligesom ramsløgets blad har en lille stilk. Spøjsløgene vokser i store flokke gerne under bøg på næringsrig, fugtig jord. Vækstsæsonen er fra marts til sidst i maj, præcist som for ramsløgs vedkommende.

Den findes oprindeligt i bjergegnene i Iran og Kaukasus, hvor den bruges i madlavningen.

Skællet stilkporesvamp

I sidste ”Grågåse” efterlyste vi navnet på svampen (se billedet) taget af Bjarne Andersen d. 19. maj i Vallø Slotspark.

Thomas Vikstrøm skriver, at det er en skællet stilkporesvamp.

Skællet stilkporesvamp vokser direkte på rådne træer og fremstår som store, lysebrune, skællede hatte på mellem 30 og 50 cm i diameter. Undersiden af hatten er beklædt med et groft porelag, der som en tragt vokser ned ad den korte, tykke stok. Hatten sidder skævt på stokken. Porerne er hvide, stokken cremefarvet tættest på hatten, mørkebrun længere nede mod træet. Skællet stilkporesvamp vokser enten som enkeltstående eksemplarer eller i mindre grupper.

Kun de unge, bløde eksemplarer af skællet stilkporesvamp er interessante som spisesvampe. Og kun hatten, der let kan skæres af med en kniv - stokken er alt for sej.

Grethe

Nordens paradisfugl
- også kaldt husskade
Et forsvar for den udkældte skade

Foto: Finn Carlsen

Husskaden er med sine hvide og sorte changerende fjer med blåsort metalglans en af de smukkeste fugle her i landet, så det er med rette, at den også bliver kaldt Nordens Paradisfugl. Til gengæld kan den ikke prale af sine flyveevner. Den er bare en dårlig flyver. Helt uden elegance flagrer den afsted med fjerene strittende til alle sider. Det er sikkert derfor den er fraværende på mange af vores øer. En længere flyvetur over vand vil være en katastrofe for skaden. Men vi kan glæde os over den her på ”fastlandet”.

Skaden har mange konkurrenter. Kampen om føden (og redesteder) er benhård. Den er altædende – og bl.a rigtig glad for middagsrester, selv broccolien glider ned - men hvis mågen eller kragen kommer først, har den ikke en chance.

Sidder duen på foderbrættet, hvor vi også lægger havregryn, er skaden afventende og vover sig første op på brættet, når duen er væk. Af en eller anden grund har den respekt for den flegmatisk due, der sidder tungt, aldeles uanfægtet, på foderbrættet og æder.

Husskaden er som sagt altædende: om vinteren er det 75- 80% planteføde. Om sommeren lever den mest af dyrisk føde som f.eks. biller, larver, snegle, edderkopper og fluer. Mus, fugleunger og fugleæg udgør op til 8% af føden. På årsplan udgør mus og fugle langt under 1%.

Kilde: DOF

Skaden bliver helt fejlagtigt beskyldt for at være årsag til manglende småfugle i haven, men videnskabelige undersøgelser viser, at skaden ingen negativ betydning har for antallet af fugle i vores haver.

Foto: Finn Carlsen

Der er en lang række faktorer, der bestemmer, hvor mange fugle, der yngler i en have: Mængden af føde (især om vinteren); kulde; regn; sygdomme; mængden af redesteder og redekasser; konkurrencen mellem de forskellige fuglearter; sprøjtning (al sprøjtning har samme effekt: færre fødeemner); hvor "velfriseret" haven og græsplænen er; katte og andre rovdyr. Skaden er kun én faktor blandt mange.

Kilde: DOF

Skal vi finde en ”synder”, må vi vende opmærksomheden mod katten. Katte er rovdyr. Selv de mest velnærede huskatter har en tiger i sig og får de muligheden for at udfolde deres instinkt, jager de og dræber. Tamkatten slår ihjel, men æder ikke sit bytte. - Det er katten, der er småfuglenes værste fjende

Katten og skaden har et specielt forhold. Er katten på banen sladrer skaden, advarer småfugle, så de kan tages deres forbehold. Skaden er altså nyttig for havens fugle. Katten er i det hele taget ikke begejstret for skaden. Den forsøger at undgå den eller ignorere den. Den ved, at den ikke kan fange den og at skaden kan finde på alt. Det er en rigtig drillepind og mobber.

Jeg har oplevet en flok skader omringe en kat, gå tæt på den og prikke til den. Katten følte sig tydeligvis utilpas (hvem ville ikke det) og det lykkedes den til sidst at slippe væk.

I vores have har vi skader, solsorte, duer, spurve og mejser side om side.

Vi har selvfølgelig oplevet skaden snuppe en solsorteunge og det er ikke rart - men det er ikke noget imod de mange fugle, der hvert år bliver fanget og dræbt af kattene.

Så bliver husskaden også beskyldt for at larme (skratte). Ja, den har ikke den skønneste lyd i verden. Men vi bliver nødt til først at gribe i egen barm - hvem larmer ikke? Vi mennesker sætter i den grad præg på lydbilledet i haverne med vores støjende maskiner.

Har du i øvrigt hørt en skade pludre? – Hvis ikke, så lyt en ekstra gang.

Grethe Wenzell

De to havørne.

Bolund Holm, den lille moræneknold i Roskilde Fjord lige nord for Risø, er et rigtig godt fugleområde i overkommelig afstand til København.

En af DOFs meget kompetente turledere, Arne Wolf, har gennem mange år haft en månedlig tur til lokaliteten.

Således også den 24. februar 2015.

Natten inden og om morgenen stod regnen ned i stride strømme, så fremmødet var meget beskedent. Vi var kun to mand foruden Arne.

Men vi var heldige. Da vi mødtes standsede regnen og kort efter brød solen frem til en perfekt fugletur.

På strandengen hørte vi den første lærkesang, et tidligt forårstegn, der fik humøret endnu højere op. I de to små bugter syd og nord for halvøen var der sangsvaner, tre gåsearter og flokke af ænder. Da vi gik stranden rundt om knolden, skævede vi op til de tomme digesvlehuller og glædede os endnu mere til foråret.

Den obligatoriske kaffepause holdt vi på læsiden af halvøen med udsigt til den nordlige vig, hvor en stor flok blishøns fouragerede. Vi var ikke de eneste, der havde fået øje på blishønsene.

Over Eskildsø nordpå i fjorden dukkede en havørn op. Stor var glæden, da havørnen satte kurs mod os for til slut at dreje lige mod blishønsene.

Gammel havørn

Foto: Jette Bjerregaard

Den lavede et elegant sving ned mod flokken.

Der opstod vild panik blandt de skrækslagne blishøns. Alle dykkede i et skumsprøjt og en bølgegang, som var der opstået et undersøisk jordskælv.

Så snart flokken dukkede op igen, foretog havørnen endnu et lavt sving over blishønsene.

Samme sceneri: Panisk neddykning og uddykning til overfladen.

Så kom havørnens sidste angreb.

Da den tredje gang dykkede ned over flokken, havde den udset sig sit bytte.

Den vidste helt åbenbart hvilken blishøne, der ikke kunne stå distancen i de krævende neddykningen men var for langsom i vendingen (rent bogstaveligt) og den hentede ubesværet et byttedyr ud af flokken.

Havørnen fløj derpå lige ind på den nærmeste bred og begyndte sit måltid.

Vi var benovede over denne naturoplevelse, men inden vi havde sundet os, så vi at dramaet havde en anden akt.

Over Eskildsø dukkede endnu en havørn frem. Den fløj direkte til ørn nr.1 og satte sig 4-5 m fra den inde på bredden. Men nr.1 var ikke til sinds at dele, så efter kort tid gik ørn nr. 2 på vingerne igen. Så blev vi de forbløffede vidner til nøjagtig samme skuespil igen: To fingerede angreb og tredje gang et bytte plukket ud af blishønsflokken.

Uden at se sig tilbage fløj den med sin frokost nordpå og forsvandt i retningen af Gershøj.

Begge de to havørne var ungfugle, men deres unge alder til trods, havde de demonstreret en effektiv og imponerende jagtteknik.

Jeg har været på Boholm adskillige gange siden, men aldrig uden at erindre denne havørnejagt.

Jørgen Klarskov

Grågæstur til Vadehavet, 4.-7. oktober 2021

Mandag, den 4. oktober

Med en lille forsinkelse kom vi af sted fra Ballerup, mens det lysnede. Vi glædede os over en vejruddigt, som nærmest var fri for regn. Efter opsamling i Solrød var vi i alt 34 Grågæs og fortsatte til Knudshoved, hvor vi havde en kort pause. Her startede vi på fuglelisten, og en af de første fugle på listen var hvid vipstjert.

Formiddagskaffen blev indtaget på Fyn: Kildebjerg vest for Odense, hvor vi ved en rasteplads ved motorvejen kunne gå lidt væk fra støjen til et grønt område.

Så gik turen videre mod vest. Noget af tiden blev brugt på at blive klogere på Vadehavet v/Peder A. (Se evt. Grågåsen 3/21)

Foto: Jette Joost Michaelsen

Første længere stop var ved Sneum Digesø, en kunstig sø, som er skabt i forbindelse med et projekt i 1990'erne, der primært gik ud på at forstærke diget.

Samtidigt sørgede man for at skabe et stort søområde til glæde for fuglene - og os, der godt kan lide at kigge på dem.

Vi gik op på diget i blæsten - og heldigvis et par solstrejf - og så masser af ryler, en del gravænder, et par klyder, et par knortegæs, lille og stor kobbersneppe, storspove, en enkelt skeand, lille lappedykker, blishøns, svaner, en sølvhejre og viber på en mark.

Tilbage i bussen fortalte Niels om Hohenwarte. På stedets hjemmeside kan man læse den spændende historie og se en video.

Næste stop var Nørresø. Inden vi kunne begive os til pumpehuset og området deromkring, havde Jakob lige en udfordring med en stejl nedkørsel, vi måtte alle ud, så bussen blev lidt lettere. Så kunne Jakob bakke op på vejen igen og dernæst tage den anden indkørsel, hvor der egentlig var indkørsel forbudt. Godt klaret! Nørresø er en sø, som er genopstået, fordi man vil give bedre betingelser for snæblen. Projektet går ud på at fjerne de opstemninger, som hindrer snæblen i at nå frem til gydeområderne i vandløbene.

Vi så mange sølvhejrer, en enkelt landsvale, en havterne, tårnfalk, en stæreflok. Inde i pumpehuset kunne man gå op i toppen, hvorfra der var fint udsyn og en model over området. Nederst kunne man læse om pumpehuset mm. "Lægan" hedder det, fordi skibene oprindeligt - inden afvandingen - lagde til der.

Vi ankom til Hohenwarte sidst på eftermiddagen, hvor nogle halv/helgamle hunde tog imod.

Bus i nød

Foto: Bjarne Andersen

Mange Grågæs var hurtige til at komme op på diget bag huset, hvor der var udsigt til tårnfalk, lærker - gæs langt bort - og hejler, der fløj op.

Aftensmad og så resterne af et sønderjysk kagebord fra i går. De fleste var vist ret trætte og gik tidligt til ro.

Tirsdag, den 5. oktober

Vi stod op til pænt vejr med lette skyer og lidt sol, ca. 10 grader. Inden vi kørte, blev fuglelisten gennemgået, og på vanlig vis var der lidt tvivl om et par arter.

Turen sydpå var præget af udsigt til masser af flaaede marker, nogle med får og køer, andre med græs, pløjet jord eller vintersæd. Vindmøllerne drejede lystigt rundt. På markerne så vi grågæs, viber, stære. I luften flere gange tårnfalk og også gåsetræk.

Første stop var Schlüttsiel efter en times kørsel. Her går færgen til Föhr eller Amrum. På havnen så vi skestørke, gravænder, ryler, stor præstekrave, strandskade, storspove og svartbag, hættemåger - på den anden side af diget var der forskellige ænder, bl.a. spidsand, krikand, skeand, nilgås, stenpikker. Og en sæl i vandet. Vi nåede også en hurtig formiddagskaffe.

Så kørte vi et lille stykke og holdt 15 minutters kig på en parkeringsplads ved en sø. Af nye arter var her toppet lappedykker. Da vi kørte videre, kom Hans til mikrofonen og fortalte en munter historie om barndommens tyre.

Beltringharder Koog var næste destination. Her var det mest imponerende flere hundrede strandkader, der lå på rad og række. Ellers var der igen en del ryler, der var nogle edderfugle, et par toppede skalleslugere og knortegæs. Oppe fra diget var der ikke så meget at se, blæsten var forholdsvis kraftig, så der kom vi ret hurtigt ned fra. Det var også godt at finde læ, når frokosten skulle indtages.

Vi kørte et lille stykke, kikkede ud over vandområder, så taffelænder og blisgæs som nye arter, og så fandt Finn en rustand (som vi havde fået melding om). De fleste fik vist set den i det ene eller andet skop.

Så kom vi til den nordlige del af Nordstrand, hvor solen var så venlig at kigge frem. Vi parkerede på en stor parkeringsplads, hvorfra vi gik til havnen (op og ned ad trapper, og op ad en skrænt). Ikke så meget at se ud over havet. I luften var der musvåge og spurvehøg. Nede ved en sø var der en lang række hvidklirer - iblandet nogle rødben. "Seebestattungen" stod der på en stensøjle med en hel masse navne med to årstal: konklusion: mennesker, der er "begravet" i havet.

Ved bussen var der lumumba og hjemmebagt kage fra Grethe B.

Så kørte vi nordpå igen og var heldige med nogle flokke af hjejler hen over bussen.

En smule regn

Foto: Jette Joost Michaelsen

Da vi næsten var tilbage ved Hohenwarte, fløj der to havørne hen over huset!

Aftensmaden bestod af en menu, vi hver især havde valgt dagen inden. Nogle fik stegt flæsk, andre helstegt rødspætte og andre igen fiskefileter. Desserten var enten is eller citronfromage.

Vi var nogle stykke, der gik op på diget og kiggede på stjerner. Ikke så tit, at man har mørke nok til det imponerende syn.

Onsdag, den 6. oktober

Morgenen var fin med lidt sol. Første mål var Margrethekoog. Vi kørte langs det omdiskuterede vildsvinehegn. Der var langt ud til fuglene ved/i vandet, men der var tre havørne ud mod Sylt. Ny art var skægmejser.

Efter en tre kvarters kørsel (langsomt igennem Højer på grund renoveringsarbejde i gaderne) og tre fællessange kom vi til Sølsted Mose. Her hørte vi straks traner og så et par flyve et par gange.

Formiddagskaffen blev indtaget, suppleret med en snaps fra Birthe - i solskin. Nogle gik frem og tilbage til fugleplatformen, andre tog en hel runde. Tre musvåger fløj højt oppe. En hugorm blev spottet i en busk ved stien, den forsvandt da vi gik tættere på. Ballum Sluse var næste spot, hvor vi oplevede hvor hurtigt tidevandet steg.

Frokosten blev indtaget, mens vi iagttog havørne, der fik vadefuglene til at stige op. En kort regnbyge kunne ikke tage det gode humør fra os. Nye arter var vandrefalk og ravn. En stenpikker og to engpibere blev spottet lige neden for os.

Før og efter Ballum Sluse øste Ib af sin viden om bygning af sluse og dæmning til Rømø

Så kom vi til Havneby på Rømø, hvor vi gik ned for at kigge ud over havet, en regnbyge afbrød os. Så var det heldigvis lumumba-tid, suppleret med Lisbeths muffins. Nogle gik tilbage til havet og så både stenvender og stenpikker.

Efter at have været halvanden time tilbage i Hohenwarte, kørte vi af sted i håb om at se Sort Sol. Vi kørte til Aventoft på den anden side af grænsen. Der var godt nok en del stæreflokke, men de fløj forbi, nogle ganske få slog sig ned nær os, men de blev ikke skræmt op. Til gengæld en meget rød solnedgang. Nogle kompenserede med et smut ind i fakta og fik købt mandler og drikkevarer.

Om aftenen var der efter maden en quiz ved Lis med fuglespørgsmål. Et par skrappe deltagere fik 10 ud af 15 rigtige. Meget imponerende synes denne skribent, som fik 3 rigtige!

Torsdag, den 7.oktober

Vi stod op til en tåget morgen og kun 5 grader. Solen kom frem, så det klarede op til en flot solrig dag. Nogen så traner oppe fra diget, der blev set husrødstjert og lige inden vi kørte en ny art: rødstjert. Inden morgensang blev stemmerne klaret af en lille Underberg, som Peter delte rundt.

Formiddagskaffen blev indtaget ved Jels Voldsted ud til en sø, som præsenterede sig flot i solskinet. Scoopet var en flot fiskeørn, der fiskede og satte sig synligt i et træ.

Ved Gyldensten Strand varmede solen sommerligt, mens vi spiste frokost. Men hurtigt gik jagten ind på nye arter, og det lykkedes da også: brushaner, gransanger, spætmejse og skovskade.

Efter en kort pause ved Knudshoved var afgangens time kommet: Vi har set 94 arter, og Birgit er den heldige vinder.

Ovre på Sjælland greb Hans mikrofonen for et andet kapitel fra barndommen, nu om malkekvæg og kalve.

Tak for en dejlig tur og godt samvær.

Merete Kampmann

Jels Voldsted

Foto: Bjarne Andersen

Onsdag den 4. august, Staunings Ø

Ca. 25 grågæs mødtes på parkeringspladsen ved Jersie Strandpark/Staunings Ø. Der havde været lidt uklare meldinger i de sidste 2 numre af Grågåsen, så vi var 4 der mødte kl. 8 som nævnt i blad nr. 2 i 2021 og godt 20 der mødte kl. 9 som nævnt i blad nr. 3 – den forvirring beklager vi i Seniorudvalget.

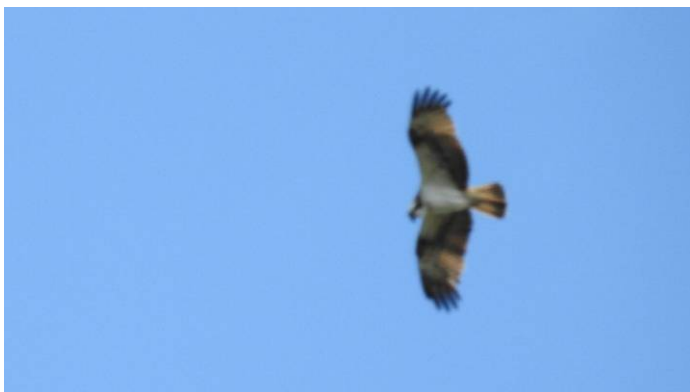
Vi 4, der var mødt tidligt, gik til broen og observerede hvad der var i indsøerne: fiskeørn i det fjerne, overflyvende sølvhejre, skægmejser, rørsangere, munk i krattet på vej ud til broen og forskellige vadere (hvidklire, tinksmed, rødben, almindelig ryle, mudderklire) inden det næste hold nåede frem.

Der blev budt velkommen til to nye, medens der blev kigget på indsøerne, hvorefter vi i et roligt tempo på en lang række begav os mod sydenden af Staunings Ø.

Der var flere stop undervejs med en flot og samarbejdsvillig fiskende rovterne.

Ude ved sydenden blev der observeret mod vest til den lille sandrevle - her sås blandt andet stor præstekrave, rovterne, vibe, stor og lille kobbersneppe samt fjordterne.

Mod syd var der gul og hvid vipstjert, klyder, splitterne, strandhjejle, krumnæbbet ryle, gravand, dværgterne samt en masse grågæs, der pludselig gik på vingerne – var det en havørn? Der var intet at se på det tidspunkt, men senere kom der en havørn.

Medens vi sad og drak 10 kaffen kom en samarbejdsvillig fiskeørn glidende – flot syn.

Efter nogen tid begav vi os tilbage mod broen til fastlandet – her skulle frokosten indtages. På vejen tilbage var der ikke nye arter.

Foto: Bjarne Andersen

I forbindelse med frokosten var nogle i vandet, medens vi andre sad og nød det fine vejr.

Foto: Bjarne Andersen

Foto: Bjarne Andersen

Kl. 13.00 gik vi alle mod parkeringspladsen med et pitstop ved ishuset.

En fin tur, der følte længere end den reelt var på grund af sandet.

I ynglesæsonen er det forbudt at besøge sydenden, så stjerne vokser til og bliver vanskelige at betræde pga. de mange ”snubletråde”.

Vi nåede op på 42 arter.

Bjarne

Onsdag 25 august, bustur til Vestsjælland.

Jeg stod selv på ved pendlerparkeringen i Solrød, så jeg oplevede ikke samme forbløffelse som de 25 grågæs, heriblandt flere nye, der stod på i Ballerup, da den lilla bus fra Herfølge busselskab dukkede op for at starte dagens udflugt. Jakob havde oplyst os om, at han skulle til Spanien med familie, men alligevelen lilla bus

Det værste var vel, at den nye chauffør ikke kendte noget til vores rutiner med køb af øl og vand samt dagens afslutning med lumumba. Undervejs tilbød chaufføren at holde ind på en af tankstationerne, så folk kunne proviantere, men det var alligevel ikke nødvendigt.

Første stop på turen var Lejodde ved Halsskov, hvor de sædvanlige 2 flasker vin behørigt blev afleveret til gårdmanden, som tak for at vi kunne parkere på gårdspladsen. Formiddagskaffen skulle indtages i læ ved ”skoven”, da der som sædvanligt stod en strid vind ind fra Storebælt. Stor var forbavselsen, da vi kom op på bakken og kunne overse hele området.

Der var ingen vand i søen, da det ikke havde regnet i området siden juni, så fuglelivet var temmelig sparsomt.

Præstekraver, hvide vipstjerter samt enkelte almindelige ryler løb rundt på den udtørrede søbund. Det hjalp lidt på humøret, da der efter kaffen dukkede adskillige tårnfalke, en enkelt ung rørhøg samt en dværgfalk op.

Opholdet blev lidt kortere end planlagt idet vi valgte at fortsætte til Borreby Mose, hvor der dog var vand i mosen, men slet ikke så meget som der plejer.

Der blev ”obset” fra landevejen, inden vi gik ud til Skelskør Nor, hvor en flok hejler dukkede op over sivskoven, inden frokosten blev indtaget, dejligt i læ bag diget. Storspove, toppede skalleslugere og hvidklire kunne lokaliseres i Noret, samt en ihærdig lystfisker i vand til armhulerne.

Hvidklire

Foto: Tage Stampe

Efter frokosten blev en ekstra ”obs” fra landevejen indlagt, hvilket gav vandrikse i kanten af sivene tæt ved vejen, en flok på 15 sortklirer, der gav opvisning i deres fødesøgning på dybt vand, samt en dværgryle, der gav lidt problemer at få artsbestemt.

Området gav også brushøns, rødben, lille kobbersneppe, stillids, stenpikker. Andefuglene var i deres eklipse dragter også vanskelige at bestemme, men en skeand kunne dog lokaliseres.

Der kørtes derefter mod Stignæs Færghavn, men forventningerne var ikke store, da dagen ikke havde givet indikation af at rovfugletrækket var kommet i gang. Undervejs blev en spurvehøg spottet, men det var også alt. I skoven sås/hørtes gransanger og gærdesmutte og på vandet edderfugle

Dagen sluttede en halv time tidligere end planlagt, men vi nåede alligevel op på 46 arter, på trods af ”vandmanglen” i området.

På busturen mod første afsætning på pendlerpladsen fik vi dagens regnvej.

Ib

Onsdag d. 8. september, bustur til Falsterbo

Med Jakob som chauffør kørte 34 grågæs til Falsterbo, med håb om det store rovfugletræk. Vejret var nogenlunde med os, solen kom efter en diset start, dog manglede vi lidt vind til det helt store træk.

Vi kom alle sikkert igennem til Sverige, her tog grænsepolitiet ingen chancer, og gennemgik vores billed-id iført gasmaske.

På Falsterbovägen holdt vi ved Annas Bakery, der forsynede os med kanelbullar til vores formiddagskaffe. Et udmærket stop som medførte adskillige kommentarer om det mon ikke kunne være en fremtidig tradition for Falsterboturen.

Vi blev sat af ved Golfklubben og gik til Nabben med teleskoper, kikkerter og ikke mindst de indkøbte kanelbullar.

Der blev observeret klyder, storspove, dobbeltbekkasiner, sortklirer, hvidklirer, gravænder, lille lappedykker, diverse ænder, rødben, stor præstekrave samt spurvehøg.

Dog fik vi ikke som forventet set den gule vipstjert.

Spurvehøg Foto: Stig Hansen

I små grupper gik vi tilbage til Kolabakken, hvor det også var småt med rovfugle.

Vi blev samlet op af Jakob, som kørte os til Ljungen, hvor vi fandt en plads i rækken af de mange fugleobservatører.

Der var stille på rovfuglesiden, kun en enkelt ræv luskede rundt blandt de mange ungvæg.

Efter frokosten gik en stor del af gruppen rundt om skoven, nogle så frygten i øjnene, og vandrede igennem Ljungen og plukkede porse. Her blev der set strandskade, rørhøg, Fjorterne og splitterne

Hvad mon de har fået øje på? Se næste side
Foto: Bjarne Andersen

Tilbage ved bussen blev der set 2 grønspætter, meget samarbejdsvillige forblev de i området til stor glæde for adskillige fotografer og lumumba-drikkende grågæs med kikkert og teleskop.

Alt i alt en fin dag trods de manglende rovfugle.

Joan

Grønspætte

Foto: Stig Hansen

Onsdag d. 22. september, tur til Hellebæk og Nivå Bugt Strandenge

I dag var vi knap 30 Grågæs, der mødtes på p-pladsen ved den tidligere Hellebækgård. Herfra gik vi ad Pasvej til Pernille Sø (skarv, fiskehejre, gråand og knopsvaner).

På vej dertil sås en hvepseedderkop. Videre ad Roevej til Bondedam med en stor skarvkoloni på Schimmelmanns Ø.

Isfuglen fløj frem og tilbage og troland og gråand samt gråkrage og fiskehejre blev set. Vi fortsatte ad Roevej og drejede tilbage til bilerne og formiddagskaffen.

Herfra kørte vi til Fugleværnsfondens reservat ved Nivå Bugt Strandenge. Her blev frokosten indtaget, medens vi så isfugl, splitterne, viber, støre, alm hejle, alm ryle, de gængse måger, dobbeltbekkasin, krikand, spidsand, grågæs, stor skallesluger, hvid vipstjert, musvåge og rørhøne.

En god dag der måske er årets sidste sommerdag.
33 arter

Bjarne

Hvepseedderkop

Foto: Carl Jochimsen

Grågæssenes ture og foredrag, oktober 2021 – februar 2022

Ture: Kontakt Jan Chr. Mollerup på tlf. 40 50 84 87 eller på mail: f.mollerup@mail.dk

Turledere: Bjarne Andersen (4055 2314), Joan Klausen (5192 8836), Ib Sørensen (4029 9710) og Flemming Kragh Hansen (4020 0345)

Hvis du i sidste øjeblik forhindres i at deltage i en bustur bedes du kontakte en af turlederne, så vi ikke står og venter på dig.

Onsdag den 13/10 kl. 13.00 i Kulturstation Vanløse, entré plus kaffe: 40 kr.

En rejse til Socotra, v. Stig Jensen

Arabiens biodiversitets juvel Socotra er en lille ø ud for Somalias kyst. Socotra er naturmæssigt unikt, hvor 37 % af planterne, 90 % af reptilerne og 10 fuglearter er endemiske (findes ingen andre steder i verden). Socotra har i årevis været lukket for turister, fordi øen tilhører det borgerkrigsramte Yemen. I marts 2020 fik Stig Jensen mulighed for at besøge Socotra. Han vil vise billeder og fortælle om øens enestående natur og mennesker.

Onsdag den 27/10 kl. 7.00 – 17.00

Bustur til Tissø, Flasken og Reersø.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling på pendlerparkeringspladsen ved afkørsel 31a/Solrød Syd til den sydlige ende af Tissø inden vi fortsætter mod Reersø. Maks 32 deltagere. Indbetal kr. 315,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 15/9. Efter den 1/10 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Mollerup (4050 8487). Husk ved tilmelding at anføre, hvis du ikke stiger på i Ballerup.

Onsdag den 3/11 kl. 10.30 - ? i Herstedøster Forsamlingshus, Herstedøstervej 45, Albertslund Grågæssenes 25 års jubilæum.

Indbetal kr. 250,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest 15/10.

Onsdag den 17/11 kl. 13.00 i Kulturstation Vanløse, entré plus kaffe: 40 kr.

Løst, fast og lidt af hvert fra fugleåret 2020, v. Bo Tureby

Nu kommer Bo Tureby igen, viser sine fantastiske fuglebilleder og fortæller levende om sine oplevelser med fuglene.

Onsdag den 24/11 kl. 7.00 – 17.00

Bustur til Nordsjælland.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører til Hundested Havn, Sølager, Tisvilde Hegn og evt. Holløse Bredning. Maks 32 deltagere. Indbetal kr. 310,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 15/10. Efter den 1/11 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Mollerup (4050 8487).

Onsdag den 8/12 kl. 13.00 i Kulturstation Vanløse, entré plus kaffe: 40 kr.

Fugle, dyr, natur og kultur oplevet på en 13.500 km lang sørejse gennem det sydlige Atlanterhav v. Christian A Jensen

Antarktis, omgivet af et iskoldt, næringsrigt og stormomsust hav, danner livsgrundlaget for en række havfugle og pattedyr. Antarktis er samtidig et vidnesbyrd på en tidligere næsten grænseløs udnyttelse af naturen. Mod nord bliver vandet varmere og mere næringsfattigt. Her danner den atlantiske højderyg en række små øer, der hver især rummer store koncentrationer af ynglende havfugle som pingviner, skråper, stormsvale, suler og terner.

Onsdag den 15/12 kl. 10.00 – 14.00

Juletur rundt om Præstesø.

Vi mødes ved Naturstøttepunkt Hjortøgaard på den tidligere Flyvestation Værløse og går en tur rundt om Præstesø, inden vi hygger med de medbragte godter og ønsker hinanden glædelig jul.

Onsdag den 5/1 2022 kl. 10.00 – 14.00

Tur i egne biler til Kyndby, Selsø og Østerskov

Vi mødes på p-pladsen ved Kyndbyværket og går en tur langs kysten inden vi kører til Selsø Sø og slutter af ved Østerskov med kig til Eskildsø.

Onsdag den 12/1 kl. 13.00 kl. i Kulturstation Vanløse, entré plus kaffe: 40 kr.

DOF's nye feltprojekt v. Thomas Vikstrøm

Thomas Vikstrøm fortæller om DOF's nye feltprojekt.

Onsdag den 26/1 kl. 8.00 – 17.00

Bustur til Sydsjælland.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling på pendlerparkeringspladsen ved afkørsel 31a/Solrød Syd til Rådmandshaven inden vi fortsætter til Enø, Bjørnebæk Sø og evt. Bisserup. Maks 32 deltagere. Indbetal kr. 325,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 1/12. Efter den 1/1 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Møllerup (4050 8487). Husk ved tilmelding at anføre hvis ikke du stiger på i Ballerup.

Onsdag den 9/2 kl. 13.00 i Kulturstation Vanløse, entre plus kaffe: 40 kr.

Trækfuglenes gåder v. Mark Desholm

Fugletrækket har til alle tider fascineret os mennesker. I tusindvis af timer er blevet brugt på iagttagelser, som har resulteret i en langt mere detaljeret viden om disse massebevægelser, men også afstedkommet en lind strøm af nye kvalificerede spørgsmål om fugletrækkets stadig uløste gåder. Hvorhen flyver de og hvordan finder de vej deroppe i nattens mørke, hvilken rolle spiller aerodynamikken? I dette foredrag vil vi blive præsenteret for et væld af højteknologiske teknikker.

Mandag den 21/2 kl. 7.00 – onsdag den 23/2 kl. 17.00

Bustur til Skåne Tranås.

Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling ved Tårnby Station til Skåne, hvor vi besøger en række af de kendte lokaliteter og samtidig prøver at finde et par nye steder. Maks 25 deltagere. Vi bor på Skåne Tranås med fuld forplejning og linnedpakker til en pris på kr. 2.600 i delt dobbeltværelse. Vi har et stærkt begrænset antal enkeltværelser til en merpris på kr. 500. Indbetal beløbet på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 1/1. Efter den 1/2 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Møllerup (4050 8487). Husk ved tilmelding at anføre hvis ikke du stiger på i Ballerup.

Eventuel framelding til endagsbusture må finde sted senest onsdag ugen før turens afholdelse. Det indbetalte beløb returneres, fratrukket et ekspeditionsgebyr på kr. 50.-/pr. ekspedition.

BEMÆRK: VI SENDER INGEN BEKRÆFTELSE PÅ ENDAGSBUSTURE. DU ER PÅ LISTEN, HVIS IKKE DU HØRER FRA OS. PÅ FLERDAGSBUSTURE SENDER VI BEKRÆFTELSE PÅ DIN TILMELDING.

Redaktion: Grethe Wenzell, E-mail: grethewenzell@webspeed.dk

Næste blad udsendes i januar måned. Deadline: d. 20. december 2021

